

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarivs Ivridicvs, Ad L. Stigmata. C. De
Fabricensibvs**

Ostermann, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1629

VI. De stigmatibus supernaturalibus, materialibus extrinsecis diuinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61313)

De Britannis *Herodian. refert lib. 3. & Isidor. lib. 19. originum. de Gelonis Solinus cap. 20. & Seruius ad illud Virgilij pictosque Gelonos, idque ferro facere solitos testis Claud. l. 1. in Rufinum.*

Membraque qui ferro gaudet pinxisse Gelonis.

De Agathyrhis idem qui *supra Solinus & Pompon. Melal. 2. cap. 1.* quos etiam ob id pictos Virgilius alibi vocat. Porro has figuras, vel literas subinde atramento fuisse impletas, vt in illis apud *Zonaram Monachis*, subinde alio colore, ad decorē, vt de Britannis *Herodianus*, de Gelonis *Solinus*, de Pictis *Isidorus* indicant. Deniq; hoc notandum, quod veritum fuerit Iudæis, causa parentis, vel amici demortui, ferro vel acuto, vel candente, corpus lædere, quod verisimile est tunc gentium moribus fuisse receptum *Leuit. 19. cap. v. 28. & ibi Iacob. Bonfrer. in comment. Biblic.* Inter prædicta stigmata seu signa, & Cicatrices hæc differentia est, quod illa vituperabilia sint regulariter, hæc verò non, iuxta *Angel. in L. Si venditor. §. 1. ff. de AEdilit Edict. & in tract. de Malefic. in §. Cicatrix*, quæ definitur, quod sit quædam scissura apparens in exteriori parte cutis: *Bald. in l. si quis in metallo. C. De Pæn.* Ex quo sequitur, quod per cicatrices & signa dicuntur homines dignosci vt in *l. 1. §. 1. ff. de fugitiu.* Ea autem duplex est, vna deformans faciem, alia non deformans vt patet ex *L. fin. ff. De his qui effud. vbi Florian.* per disiunctiuam [Aut] quæ debet poni inter diuersa. Confer. *L. 3. ff. si quadr. paup. feciss. dic. l. 17. §. 1. de vsufr.*

S E C T I O VI.

De stigmatibus supernaturalibus, materialibus extrinsecis diuinis.

HÆ signa diuiduntur, vt alia dentur, propter Securitatem, alia propter vitæ sanctitatem, alia propter vocationē. Exempla eorum quæ dantur ob securitatem sunt. primo *Genes. 4. v. 15.* Deum Caino fratricidæ signum impressisse legitur, ne à quoquam cui obuiaret, interficeretur, quod signum de tremore horribili, omniū membrorum & toruo, truculento, ac sanguinario, qualis ferè in homicidiis conspici solet, faciei vultu intelligi, quo dignotus, ille ab omnibus, fratrem suum innocentem occidisse, sicque omnibus abominabilis fuerit redditus, vt nec quisquam conuersationem eius, minus sanguinem sitiret: idque in diuturniorem Caini ipsius punitionem, aliorum vero correctionem factum esse, ex comunī vetustiorum Theologorum sententia refert *Nicolaus de Lyra in Gloss. d. cap. 4. ex D. Hieronym. & Procopio doctiss. D. Marius in comment. Bibl. qui ait, quod ille tremor non fuerit naturale signum,*

signum, indicans Cain non debere occidi, sed quod simul per sermonem, & mutuam traditionem, apud omnes hoc inuulgaretur. Alij ex Rabbinijs putant fuisse eiulatum mirum, alij furorem, alij vagam fugam, alij reptatum instar infantis, alij notam peculiarem ipsi inuultam, & veluti cauteriū, quo ab alijs hominibus dignosceretur. *Alsted lib. 20. Encyc. hist. c. 12. Reg. 8.* Quidam fabulantur fuisse canem, semper præeunte quocunq; iter faceret: Alij è Rabbinijs, fuisse cornū in fronte, alij literam aliquam nominis diuini, v. g. η . fronti eius impressam. *Iacob. Bonfrer. Comment. in Genes. add. cap. 4.*

Alterum signum securitatis describitur apud Prophetam. *Ezech. cap. 9. vers. 4. his verbis.* Et dixit Dominus ad eum: Transi per mediā ciuitatem in medio Hierusalem, & signa (TAV) super frontes virorum gementium, & dolentium super cunctis abominationibus quæ fiunt in medio eius & illis dixit audiente me: Transite per ciuitatem sequentes eum, & percutite, non parcat oculus vester, nec misereamini senem, adolescentulum & virginem, paruulos, & mulieres interficite vsque ad internecionem, omnem autem super quem videritis (TAV) ne occidatis. Hoc signum TAV, alijs idem, quod, viuēs, alijs idem quod simplex, innocens, & perfectus est, ac proinde dignus, qui in vita seruetur, alijs denotat thora, id est, legem, alijs, signum crucis, iuxta *Hieron. Orig. Tertull. Ambros. lib. 1. de Abrah.* Quocirca Syri Codices, hic, pro signa Tau, legunt, signa crucem, vt refert ex *Caninio Iohan. Grial. in notis ad Isid. l. 1. Etymol. 3. R. P. Iacob. Gretz. lib. 1. de Cruc. cap. 51.* Hoc signum TAV, est signum vitæ, vt theta θ . signum *thavats* apud Græcos mortis. *Auson. in Euum. Epigram. 120.* Vnde & in fine mundi, Crux signum erit seruorum Christi, oppositum signo bestię, id est, Antichristi, *Apocal. 13. vers. 16. Apost. ad Ephes. 4. vers. 30. Apocal. 7. vers. 3.* Addit *Andr. Cesar.* Quod tempore Antichristi signo crucis fideles ab infidelibus secernent. *Tunc, enim, inquit, fideles intrepidè, citraq; ruborem signaculum crucis Christi in conspectu impiorum deserent.* Imò putant nonnulli, teste *Salmer. inc. 24. Matth. vers. 30.* Cruce quasi tessera & Trophæo in frontibus insigniendos omnes Beatos in cælo, vt significetur eos meritò crucis tam Christi, quam suæ Cælum possidere, idque Allegoricè, vel potius Anagogicè hic significari, cum dicitur. *Signa Tau super frontes virorum gementium, literaliter verò id ipsum dicere S. Ioannem. Apoc. 7. v. 3.* Signemus seruos Dei nostri in frontibus eorum. Alludit hic Ezechiel ad seruos, qui Domini sui nomen aut stigma inustum in corpore, ac præsertim in fronte gestabant, teste *Rodigin. lib. 5. cap. 31. de quibus supra. Confer. R. P. Cornel. à Lapide. ad cap. 55. Esai. n. 11. & d. cap. 9. Ezech.* De hoc signo legitur *l. 3. tripart. histor. quod*

scripserit Constantinus Imperator ad Regem Perfarum. *Hunc Deum colo, cuius signum Deo dicatus meus exercitus portat in humeris & à quo dum iusto sermone aliquid poscitur, impetratur. vid. c. Nunquid 10. dist. 5. de consecrat.*

Tertium signum securitatis traditur, *Exod. 12. vers. 12. & 13.* Vbi Dominus Deus loquitur ad Israelitas. Et transibo per terram Ægypti nocte illa, percutiamq; omne primogenitum in terrâ Ægypti ab homine vsq; ad pecus: & in cunctis Dijs Ægypti faciam iudicia ego Dominus. Erit autem sanguis vobis in signum in ædibus in quibus eritis. & videbo sanguinem, & transibo vos; nec erit in vobis plaga disperdens, quando percussero terram Ægypti &c. Hoc signum sanguineum debebant in testimonium securitatis foribus suis præscribere; sicut Raab meretrici signum fuit faniculus coccineus. *Iosue 2. vers. 12. S. Hieron.* hanc postium & superliminaris inscriptionem refert ad venerabile signum crucis. Idem fecit *S. August. lib. 12. contra Faust. & tract. 50. in Ioann.* Quando priori loco ait, signantur fideles signo Dominicæ Passionis ad tutelam salutis, & posteriore loco. Signum crucis expellit à nobis exterminatorem, si cor nostrum recipiat Salvatorem. *Mlij per hoc signum præclaram sanguinis Christi figuram putant expressam. Bonfrer. in comment. Bibl. ad cap. 12. Exod. vers. 13.*

Quartum Exemplum peti potest ex *Apocalypsi cap. 7. vers. 2.* Vbi ab Angelo signatur serui Dei in frontibus, id est, electi signo crucis *iuxt. Dionys. Carthus. in Apocalypsi.*

In classe eorum stigmatum quæ imprimuntur ob sanctitatem, ponuntur insignia Passionis Dominicæ, quæ seipso teste. *D. Apost. Paulus* gestavit in proprio suo corpore quando ait ad *Galat. cap. 6. vers. 17.* De cætero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo porto. Quæ verba à *R. P. Cornelio à Lapide* sic explicantur. Nemo de cætero Iudæorum mihi molestus sit, rogando me an seruus sim Christi, an Moylis, nam cuius sim seruus. patet ex stigmate meo. Ego non stigma circumcisionis præfero, uti faciunt serui legis, sed Christi stigmata: vel uti *Maldon. in notis manuscriptis* vertit. Nemo mihi ob Apostolatam meum litem intendat, meum enim Apostolatam stigmata pro Christo iniusta satis probant. Paulus ergo stigmata Christi hic vocat plagas, & cicatrices ex verberibus, vulneribus, & afflictionibus propter Christum susceptis, corpori suo impressas. De quibus. *2. Corinth. 11. vers. 22.* & apud *Alphons. Palaot. in tv. de stigmat. Iesu Christi per tot.* Quæ stigmata coram Deo non dedecora sunt, sed summæ laudes, vnde uti milites vexilliferi, & Capitanei sua vulnera, & cicatrices ostentant quasi signa fortitudinis, & gloriæ bellicæ; ita ego Paulus, hæc stigmata, has plagas, quasi trophæa militiæ
Chri-

Christi, non tantum habeo, sed porto inquit, ac ostento. Ita *Hieronymus Chryf. Anselmus, D. Thomas. H.ymo. Theoph.* simili modo in suis vibicibus, stigmatibus pro defensione sanctarum imaginum susceptis gloriabatur *B. Theodorus Studita* Anno Domini 824. Cum enim *Leo Armenus* Imp. Iconoclasta eum sibi resistentem flagellari iuberet, ipse ilicò spontè zonam soluit, positaque veste corpus medium obtulit ad verbera. *Voluptati enim inquit mihi est corpusculi huius flagellatio, atque ista demum suprema eius depositio, quo citius nuda anima euolem ad eum quem desidero.* Acriter ergo flagellatus, post verbera exultans ad *Naucratiū.* *Annon ait diadema gestantium gloria, mirabilius stigmata ferre Christi, viuificas eius passiones, seu coronas? Baron. in eius vita.* Sic *S. Franciscus* vt narrat *Bonauent. cap. 13. vita S. Francisci.* Ab Angelo Seraphino Crucifixum alis suis continente, Christi Crucifixi stigmata, id est clauos per pedes, & manus vulnusque lateris, instar Christi accepit, quia totus in Christi crucifixi amorem, imitationem, & obsequium transire gestiebat. Erant hi clauus non è ferro, sed è carne mortua calli, instar clauorum, capite scilicet crassiore extante, & cuspidè acuta interius reflexa, qui sanctum virum ita cruciabant vt vix incedere posset: sicut nos torquent in incessu calli pedum ex carne mortificata, quos *Flandri, Belgæ, & Westphali Exteren* ògen. *Agrippinenses Elsterangen / oder Leichdorne* vocant. *Excreuerat ait S. Bonauentura in Franci'co insuperabile amoris incendium boni Iesu in lampades ignis, & flammaram, vt Seraphicis desideriorum ardoribus ageretur, & per Seraphin stigmata sibi imprimentem cognouit, se non per martyrium carnis, sed per incendium mentis totum in Christi Crucifixi similitudine transformandum.* Hæc stigmata se proprijs oculis in *S. Francisci* corpore mortuo conspexisse testatus est *Alexander IV.* Pontifex ex cuius ore id ipsum audiuit *S. Bonauentura.* Verum de hisce stigmatibus non loquitur *S. Apostolus Paulus loc. præc.* nec constat talia, qualia *S. Franciscus* habuit in *S. Paulo* fuisse, imo illa eius itinera, ac labores valdè impediuisent. Vnde nec imagines *Pauli* antiquissimæ ea nobis exhibent. Imo *Sixtus IV.* bulla quadam, quam refert *Henricus Sedulius in notis ad vitam S. Francisci,* vetuit sub pænâ excommunicationis, ne quis sanctum alium quam *S. Franciscum* pingat cum quinque stigmatibus. Legitur tamen in vitâ *S. Catharina Senensis,* quam *R. P. Raimundus Capuanus Ordinis Prædicator. Magister Generalis* scriptam reliquit, quod sub raptu illa quinque vulnerum stigmatibus Christi insignita fuerit. Nemo autem molestè ferat, inquit idem scriptor, quod huic Sanctissimæ Virgini sacra Domini stigmata concedamus, cum hoc ipsum *Pius Papa II.* in hymno testetur his verbis.

Quo

*Quo nequit dici sanctius per orbem,
Vulnerum formam miserata Christi
Exprimis ipsa.*

Idem traditur de S. Clara, cuius cor Christum Crucifixum gestabat, & insculpta flagella exhibebat. *Alphons. Palaot. cit. loc. pag. 98. lit. A. & 331. lit. B.* Huc referri etiam aliquo modo possunt signa vocationis, de quibus loquitur S. Prophetas *Iob. c. 37. v. 7.* His verbis. *QVI IN MANU OMNIUM HOMINUM SIGNAT, VT NOVERINT SINGVLI OPERA SVA.* Nā ex dispositione manuum aliquatenus licet conijcere, quibus operibus exercēdis singuli apti sint, calamo nimirum, aratro, hastæ, aut similibus: in cuius rei argumentum David dictus, *manu fortis*, qui postea apparuit admodum bellicosus. Aquinas hoc signum ponit in mutationibus temporum, & aëris, ex quibus homo discit, quid sibi præsertim in Agricultura, nauigationibus alijsq; itinerationibus agendum sit, ex quibus signis etiam *INGREDIETVR BESTIA LATIBVLVM, ET IN ANTRO SVO MORABITVR.* Sed si hic sit sensus, cur vt in manu hominis Deus non similiter dicitur signare in manu bestiarum, vt nouerint singulæ opera sua. *Ianson. in Enarr. suis in Iob. c. 37.*

S E C T I O VII.

De stigmatibus supernaturalibus materialibus Diabolicis, & quidem primo Antichristi.

SANCTUS Apostolus Paulus in *Epist. 2. ad Theffalon. cap. 2. vers. 8.* ait, *Et tunc reuelabitur ille iniquus* (Antichristus scilicet qui *ἡ Αντινομία* dicitur *ὁ ἀνομος*, id est iniquus & impius) quem Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus sui (scilicet, cū venerit ad iudicandum) cuius scilicet Antichristi aduentus est secundum operationem Sathanæ, in omni virtute, & signis & prodigijs mendacibus. Occasione prædicti sacri textus libet paululum inquirere pro illustratione propositi thematis in ortum, educationem, vitam, & stigmata Antichristi.

Aliqui putarunt Antichristum fore Diabolum incarnatum, vt opponatur Christo Deo incarnato, vt sicut Verbum per humanitatem assumptam operatum est, & vim suam exeruit, ita Sathanas per carnem assumptam operetur, & vim suam exerat *Theodoret.* verum quia fieri non potest vt Diabolus aut alia creatura carnem, aliamue creaturam hypostaticè assumat, sicut Deus assumpsit carnem humanam vt docent Theologi